

Dosarul nr. 2ra-1536/2019

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud. E. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Dașchevici, A. Panov, L. Bulgac).

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ilie Bîstrițchi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ilie Bîstrițchi
împotriva Întreprinderii Municipale „Regia-Apă Șoldănești” cu privire la anularea
ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la
serviciu și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Ilie Bîstrițchi și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie
2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești,

c o n s t a ț ă :

La 05 iulie 2016 Ilie Bîstrițchi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Regia-Apă Șoldănești” prin care a solicitat anularea ordinului,
restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței de la serviciu și
repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin ordinul nr. 18 din 22 iulie 2014 al
ÎM „Piața Șoldănești” a fost angajat în serviciu pe o perioadă determinată până la
06 mai 2017, în funcția de contabil-șef, cu salariul de funcție în mărime de 3712,
50 de lei, iar începând cu data de 01 mai 2015 salariul a fost majorat până la suma
de 4 275 de lei.

A relatat că la 09 decembrie 2015, prin dispoziția primarului or. Soldănești
(dar nu prin ordinul întreprinderii la care reclamantul a fost angajat în serviciu) nr.
330 din 03 decembrie 2015 „Cu privire la reducerea statelor de personal”, deciziei
consiliului orășenesc nr. 12/4 din 29 octombrie 2015 cu privire la fuzionarea prin
absorbție a ÎM „Piața Șoldănești” și ÎM „Regia-Apă Șoldănești”, a fost preavizat că
va fi concediat în legătură cu reducerea statelor de personal.

Conform înscrierii din carnetul de muncă din 09 februarie 2016, în baza
aceleiași dispoziții nr. 330 din 03 decembrie 2015, reclamantul a fost transferat în
funcția de contabil șef la ÎM „Regia-Apă Șoldănești”.

A mai specificat că prin ordinul ÎM „Regia-Apă Șoldănești” nr. 33, fără dată,
cu care a făcut cunoștință la 05 aprilie 2016 a fost concediat din funcție, fără a
depune cerere de demisie, iar, conform înscrierilor din carnetul de muncă, a fost

eliberat conform altui ordin sub nr. 36 din 05 aprilie 2016, cu care nu a făcut cunoștință, nefiindu-i achitat integral salariul.

A solicitat anularea ordinului nr. 33 prin care s-a dispus eliberarea reclamantului din funcția de contabil-șef al ÎM „Piața Șoldănești” fuzionată cu ÎM „Regia-Apă Șoldănești” pe motivul reducerii statelor de personal, repunerea în funcția anterior deținută cu încasarea salariului pentru perioada absențelor forțate de la locul de muncă, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 11 ianuarie 2019 Ilie Bîstrițchii a declarat apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ilie Bîstrițchii și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, a stabilit și elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei, a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că cerințele înaintate de către Ilie Bîstrițchii nu sunt întemeiate, or, la judecarea cauzei nu s-au găsit confirmarea alegațiilor lui Ilie Bîstrițchii precum că dânsul a fost eliberat ilegal, nefiindu-i achitate toate drepturile salariale. Mai mult, din probele acumulate rezultă cert faptul că apelantul/reclamant a făcut cunoștință cu ordinul nr.36 „Cu privire la încetarea contractului de muncă” la data de 05 aprilie 2016, ultima zi de muncă pentru acesta fiind data de 01 aprilie 2016, fiindu-i achitate la concediere toate plățile cuvenite.

La 12 iunie 2019 Ilie Bîstrițchii a declarat recurs împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că la emiterea acesteia, instanța a aplicat eronat normele de drept material.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 martie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 10 aprilie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ilie Bîstrițchii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ilie Bîstrițchii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Ilie Bîstrițchii, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ilie Bîstrițchii împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat